

מ"ת 43944/08/17 - מדינת ישראל נגד אסמאעיל סוויטי

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 43944-08-17 מדינת ישראל נ' סוויטי(עציר)
תיק חיצוני: 325804/2017

בפני כבוד השופט אברהם רובין
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיב אסמאעיל סוויטי (עציר)

החלטה

1. לפניי בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.
2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של הצתה. על פי הנטען בכתב האישום המשיב הוא בן אחיו של המתלונן. בין משפחת המשיב לבין משפחת המתלונן קיים סכסוך רב שנים במסגרתו אף מצא את מותו אחיו של המשיב. בעקבות מות האח נמנעה מהמתלונן האפשרות לשוב אל ביתו שבמחנה הפליטים שועפט. בחודש יולי האחרון נעשו ניסיונות להביא את הצדדים לחתום על הסכם סולחה, אשר יאפשר את שובו של המתלונן לביתו, אך הניסיון לא צלח. ביום 26/7/17 ניתן לבקשת המתלונן צו הגנה נגד המשיב ואחרים, האוסר עליהם להתקרב לבית המתלונן, ובעקבות הצו החל המתלונן בשיפוץ ביתו. ביום 6/8/17 הגיעו פועלי בניין כדי לשפץ את הבית. בשעה 14:00 לערך הגיע המשיב לבית והצית זבל ורהיטים שהוצאו מהבית לצורך השיפוץ, זאת במטרה להצית את הבית עצמו. לאחר ההצתה, ובשעה שבבית נמצאו דיירי הבניין, התפשטה האש לעבר הקומות העליונות שלו. כוחות כיבוי הוזעקו למקום ואז הפריע להם המשיב במלאכת הכיבוי, ואף חתך צינור מים שהביאו דיירי הבניין בניסיון לכבות את האש. כתוצאה ממעשי המשיב נגרמה שריפה בבניין מגורים בשעה שהיו בו דיירים ונגרם נזק לשלד הבניין ולדלת בית המתלונן.
3. ב"כ המשיב כופרת בקיומן של ראיות לכאורה. לטענתה אין כל ראיה ישירה שתלמד כי המשיב הוא שהצית את האש. כמו כן, טוענת ב"כ המשיב כי המשטרה ניהלה את החקירה ברשלנות, שבאה לידי ביטוי בכך שלא נחקרו עדים רלוונטיים שיכולים היו לשפוך אור על שאירע. עם זאת, ב"כ המבקש מסכימה כי קיימות ראיות לכאורה לעצם נוכחותו של המשיב באירוע, למרות שבחקירותיו הוא הוא הכחיש עובדה זו פעם אחר פעם, וכן שיש ראיות לכאורה לכך שהמשיב חתך את צינור המים באמצעותו ניסו דיירי הבניין לכבות את האש. ב"כ המשיב מסכימה כי אם ייקבע שיש ראיות לכאורה אזי מתקיימת עילת מעצר, ברם היא עותרת לשחרורו של המשיב לחלופת מעצר ולעריכת תסקיר.

4. ראיות לכאורה

מסכת הראיות בתיק החקירה מורכבת מעדויותיו של עד מרכזי - רוואן מוחמד עלי - ומראיות נסיבתיות נוספות. את משמעותן של הראיות יש לבחון על רקע הגרסה שמסר המשיב במשטרה לכל אורך הודעותיו, לפיה הוא כלל לא נכח במקום השריפה.

רוואן מסר ביום 17/8/17 שלוש הודעות, ובטרם נתאר את האמור בהן נציין כי רוואן הוא, לכאורה, עד אובייקטיבי.

בהודעתו הראשונה מהשעה 12:56 מציין רוואן כי כאשר הגיע למקום השריפה ראה שם את המשיב רב עם: **"החברה שם"**, שאמרו שהוא הצית את הבית של דודו. לדברי רוואן הוא שאל את המשיב מדוע הצית את הבית, וכן אמר לו לעזוב את המקום. המשיב לא עזב את המקום, ורוואן העיד כי מאוחר יותר כשהובא צינור כדי לכבות את השריפה, הוא ראה את המשיב מוציא סכין וחותר את הצינור. עם זאת, רוואן מדגיש בעדותו כי לא ראה בעיניו את המשיב מצית את האש. רוואן גם מעיד כי כאשר הגיע צוות הכיבוי אזי המשיב הפריע להם לכבות את האש, והתחיל לקלל אותם. רוואן ממשיך ומעיד, כי שעה מאוחר יותר הוא ישב מול קופ"ח והמתין בתור, ואז ראה שם את המשיב. רוואן טוען כי שאל את משיב האם הוא לא מתבייש, וכן שאל אותו: **"למה עשית את זה?"**, והמשיב אמר לו: **"לא אכפת לי שיישרף הבניין"**.

בהודעתו השנייה מהשעה 13:12 מציין רוואן כי כאשר שאל את המשיב מדוע שרף את הבית, אמר לו המשיב: **"מי שרוצה בעיות אני מוכן"**. בעדותו זו גם הציג החוקר לרוואן סרטון בו זיהה רוואן את המשיב חותר את צינור המים.

בעדותו השלישית משעה 18:05 נשאל רוואן היכן בדיוק החלה האש, ולדבריו, נשרף: **"מה שהפועלים הוציאו"**. רוואן גם אישר בעדות זו, כי האש התקדמה גם לקומות העליונות של המבנה. וכן אישר רוואן, כי בסרטון רואים אותו ואת המשיב מדברים ולאחר מכן רואים את המשיב חותר את הצינור.

עדויותיו של רוואן מבססות ראיות לכאורה להוכחת העובדות הבאות; ראשית, את עובדת נוכחותו של המשיב במקום האירוע למרות הכחשתו הנמרצת שהיה שם. שנית, את העובדה שהמשיב התבטא באופן המלמד על כך שהוא חפץ בשריפת המבנה. בהקשר זה אציין כי ב"כ המבקשת טענה כי יש בדבריו של המשיב לפני רוואן משום הודאה במעשה ההצתה, ברם טענה זו לא מקובלת עלי כיוון שהיא לא נתמכת בתוכן הדברים שאמר המשיב לרוואן לפי עדותו של רוואן. שלישית, עדותו של רוואן מבססת את העובדה שהמשיב ניסה לחבל במאמצי הכיבוי, הן על ידי הפרעה לכווחות הכיבוי והן על ידי חיתוך צינור המים. לעובדות לכאוריות אלו מצטרפות ראיות לכאורה נסיבתיות נוספות; קיומו של סכסוך בין משפחת המשיב למשפחת המתלונן, העובדה שנושא מגוריו של המתלונן בבית שנשרף היה אחד מהמרכיבים המהותיים בסכסוך, העובדה שסמוך לאירוע ההצתה חש המתלונן מאוים עד שעתר לקבלת צו הגנה שיורה למשיב להתרחק מביתו, והעובדה שההצתה אירעה בסמוך לתחילת עבודות השיפוץ בבית.

כל העובדות הלכאוריות האמורות די בהן כדי לבסס מסקנה לכאורית לפיה שריפת הבית קשורה בסכסוך שבין משפחת המשיב למשפחת המתלונן, ושהמשיב היה מעורב בהצתה כיוון שבניגוד לגרסתו היה במקום האירוע בזמן ההצתה ואף ניסה למנוע את כיבוי האש. ונזכיר, המשיב לא מסר כל גרסה או הסבר אחר שיכולים להתיישב עם טענתו לפיה לא הוא הצית את האש, ואין זה מתפקידו של בית המשפט בשלב המעצר להעלות מיוזמתו פרשנויות כאלו ואחרות שיכולות להתיישב עם הראיות מחד, ועם חפותו של המשיב מאידך (ראו - בש"פ 3484/14 **מדינת ישראל נ' חיימוב** [פורסם בנבו] (22.5.14) בפסקה 26 להחלטת כב' השופט דנציגר).

5. טענת המשיב למחדלי חקירה בכך שהמשטרה לא איתרה עדים שונים שיכולים היו לשפוך אור על האירוע, כגון הפועלים שעבדו בבניין ושכנים נוספים שהיו במקום האירוע, איננה משכנעת. עיון בחומר החקירה מלמד כי פועל

אחד - דרבאשי ג'בר - נחקר ומסר כי הוא היה הפועל היחיד שהגיע לעבודה באותו יום ולטענתו הוא עזב את הבניין לפני שהוצתה האש (עדות ג'בר מיום 14/8/17 ש' 27 ואילך). כמו כן נחקר המתלונן אשר טען כי היו שני פועלים בבניין, ברם לדבריו הוא איננו יודע מה שמם (עדות המתלונן מיום 13/8/17 בשעה 14:47). כמו כן, קיימים בתיק החקירה מספר מזכרים המלמדים על ניסיונות לזמן עדים נוספים, ניסיונות שלא צלחו מסיבות שונות. כיוון שכך, לא ניתן לקבוע כי מתקיימים מחדלי חקירה המכרסמים בעוצמת הראיות לכאורה.

6. אשר על כן אני קובע כי מתקיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב במעשה ההצתה, אם כי עוצמתן אינה מאוד חזקה לנוכח העובדה שאין ראייה ישירה שתלמד על כך שהמשיב הצית את האש.

7. עילת מעצר

כאמור ב"כ המשיב הסכימה, לטעמי בצדק, כי אם קיימות ראיות לכאורה הרי שמתקיימת גם עילת מעצר. אכן, הכלל הוא שעבירות הצתה מקימות עילת מעצר בשל מסוכנות וזאת בשל העובדה: "**שיודע אתה את תחילתה ואין אתה יודע את סופה**" (בש"פ 6526/02 אלענמי נ' **מדינת ישראל** [פורסם בבנו] (30.7.02)). לפיכך, אני קובע כי מתקיימת בעניינו של המשיב עילת מעצר בשל מסוכנות, הנלמדת מנסיבות ביצוע העבירה. מדובר בהצתה שבוצעה בשעה שדיירי הבניין היו בתוכו, תוך שהמשיב גילה נחישות לגרום נזק לרכוש, אגב הפגנת זלזול בוטה בחיי אדם, בכך שחיבל במאמצי הכיבוי.

8. חלופת מעצר

המעשה המיוחס למשיב מלמד על מסוכנות בדרגה גבוהה יחסית. עברו הפלילי של המשיב כולל שלוש הרשעות בעבירות של החזקת סכין, שימוש בכוח או באיומים כדי למנוע מעצר וניסיון פריצה לרכב. עבר זה, הגם שאיננו מאוד מכביד, מלמד אף הוא על מסוכנותו של המשיב. העובדה שברקע המעשה המיוחס למשיב עומד סכסוך עקוב מדם ורב שנים, אשר טרם בא על פתרונו, מעלה את החשש להישנות המעשים. ואולם, לנוכח העובדה, כפי שקבעתי לעיל, שעוצמת הראיות אינה מאוד חזקה, בשל העדר ראייה ישירה לכך שהמשיב הצית את האש, אני סבור שיש מקום להורות לשירות המבחן לערוך תסקיר לגבי המשיב בגדרו תיבחן, ככל שניתן, רמת המסוכנות להישנות מעשים פוגעניים מצדו של המשיב על רקע הסכסוך שטרם בא על פתרונו, וכן האפשרות לשחררו לחלופה שתאיין את מסוכנותו. עם זאת, מובהר מראש למשיב, כי בית המשפט איננו מחויב לקבל את המלצת שירות המבחן, וכי במקרה זה, מבלי לקבוע מסמרות, דומה כי יידרש תסקיר חיובי במיוחד וחלופה איכותית במיוחד, כדי להביא לשחרורו של המשיב.

9. אשר על כן, אני מורה לשירות המבחן לערוך תסקיר לגבי המשיב אשר יוגש לבית המשפט עד ליום 10/9/17.

דיון נוסף בעניינו של המשיב יתקיים ביום 10/9/17 בשעה 08:40.

המשיב יובא על ידי שב"ס והמזכירות תזמן מתורגמן לערבית.

ניתנה היום, ה' אלול תשע"ז, 27 אוגוסט 2017, בנוכחות הצדדים.

